

RAADEN

NYUJW

WITTEB

BOLWERK

—krant van het Pius X lyceum—

deze maal:
MORRENOPS.P.
S.R. ZOET
~
HOUDERTJE?

kritische boekje
voor scholiered

S:RAAD KATE
~
CHRISMS

OUDERS OVER **SR**
BOLLETTJE
strip

Kijk UIT WAT JE DOET

„In Nederland bestaan geen schoolparlementen. Godzijdank, schoolparlementen passen ook niet in onze schoolsituatie, ze zijn pas zinnig, als we ontzaglijk veel hebben veranderd. In parlementen moeten immers beslissingen worden genomen, die bindend zijn voor het beleid. „Zo begint een stencil over schoolparlementen van VAAG, de scholierenaktiegroep van Amsterdam. Helge Bonset zegt ongeveer het zelfde in hoofdstuk drie van zijn boek „Nooit met je rug naar de Klas“.

Daar staat, dat de leerlingen er op het ogenblik nog niet aan toe zijn om mee te beslissen in het schoolbeleid, omdat ze zich in grote getale nog niet bewust zijn van hun positie, het dragen van verantwoordelijkheid en het nemen van beslissingen, maar dat ze daar spoedig aan toe zullen zijn, misschien eerder dan men wel zou denken. „Van meebeslissen enzo hebben we toch allemaal geen verstand“, zeggen de meeste leerlingen nu trouwens zelf nog. Bonset, wijst dan op de studenten, die er drie jaar geleden ook nog niet aan dachten meebeslissingsrecht op te eisen, maar dat nu als de gewoenste zaak van de wereld beschouwen. „Waarom zou dat bij de scholieren zoveel vlijger gaan?“, besluit Bonset. „De behoefte naar medebeslissingsrecht groeit langzaam, maar hoe sterker hij wordt, hoe meer iedereen zich vanzelf gaat verdragen in de zaken, waarover hij wil meebeslissen. Een groepering is rijp voor meebeslissingsrecht, als ze het opeist“. Op geen enkele school is men op het ogenblik zover, dat er massaal door de leerlingen meebeslissingsrecht wordt opgeëist. Wel opereren er op de meeste scholen kleine groepjes leerlingen en leraren, die streven naar democratisering van hun school. Ze proberen tevens de onverschillige massa leerlingen en leraren in deze bewust te maken. Zoals bijna overal elders zien we hier op school nu ook, dat het door de aktiegroep gestarte streven naar democratisering heeft geleid tot de oprichting van een schoolparlement. Het reële gevaar bestaat echter dat het schoolparlement een inkapseling van dit streven betekent en dan tevens het einde. Want wat houdt ons schoolparlement in? Niets meer dan een vergadering van leraren, leerlingen, personeel

Bij de naam parlement denkt iedereen al dan niet onwillekeurig aan het nederlands parlement, de staten-generaal, die een controlerende functie hebben en de wetgevende macht bezitten. Daar degene die de wetgevende macht in handen heeft in feite alle macht bezit, hebben de S.G. in Nederland de macht in handen.

Van het schoolparlement, dat binnenkort gekozen gaat worden, zou men dus kunnen verwachten (hetgeen ook velen doen, vooral in de lagere klassen en soms zelfs nog in de hogere klassen) dat het, van-

SCHOOLPARLEMENT

SCHIJNPARLEMENT

wege de naam parlement, werkelijk macht bezit. Dit is echter niet het geval. Het S.P. bezit slechts een adviserende taak: de schoolleiding heeft de adviezen van het S.P. niet op te volgen en behoeft ook geen verantwoording van haar daden en besluiten af te leggen bij het S.P. Het is volgens ons dan ook veel beter om voor dit advieslichaam de naam **SCHOOLRAAD** te gebruiken in plaats

redaktie

en ouders, die vrijblijvend adviezen uitbrengen aan de schoolleiding, d.w.z. dat de schoolleiding elk advies zonder meer naast zich neer kan leggen. In het schoolparlement zijn dan wel de leerlingen, leraren, het personeel en de ouders evenredig vertegenwoordigd, maar dat doet niets af aan het feit, dat een schoolparlement een schijn-demokratische instelling is. De uitspraken die zij doet zijn niet bindend. Het is dan ook niet juist en zelfs zeer misleidend om te spreken van een schoolparlement (wat immers, denk aan de Tweede en Eerste Kamer, beslissingsbevoegdheid impliceert, terwijl daar hier geen sprake van is). Schoolraad is daarom een juistere benaming voor een advieslichaam.

GEVAAR

Ik sprak hierboven niet voor niets van een mogelijke inkapseling van het streven naar democratie, want er is een groot gevaar verbonden aan de huidige ontwikkeling, namelijk dat men de schoolraad als het eindpunt van de democratisering gaat beschouwen. Zou dit het geval zijn, dan is hier van toepassing: „Ware het noot geboren. . . !“. We zouden dan namelijk in de verleiding kunnen komen de instelling van de schoolraad te beschouwen als een handige zet van de schoolleiding om tegemoet te komen aan de eisen om inspraak en tevens om de leerlingenvereniging, die toch al een aflopende zaak was, te vernieuwen door er een schoolraad van te maken en er het cachet inspraak aan te laten toevoegen. Dat zou dan een voorbeeldig voorbeeld zijn van repressieve tolerantie, d.w.z. toegeven aan bepaalde eisen, zonder iets wezenlijks in de bestaande situatie te veranderen om zo de radkale elementen te ontkrachten.

Is op deze manier de aktiegroep niet inge-

kapseld? Via de schoolraad wordt je kritiek in banen geleid en worden je wensen bepeeld. Een rektor zal steeds zorgen, dat de bestaande situatie, waar hij volkomen van afhankelijk is, niet in gevaar wordt gebracht. Hij zal altijd proberen op te volgen, wat hem van hogerhand wordt opgedragen. Ons hele onderwijsstelsel funktioneert trouwens van bovenaf in plaats van onderop, wat volgens democratische beginselen toch voor de hand zou moeten liggen. Het is bovendien voor welke rektor dan ook niet erg leuk, om, wat hij in zoveel jaren toch maar heeft opgebouwd aan zijn uitsluitende leiding zien te ontsnappen en de schoolleiding met één afgevaardigde, die slechts een gelijkgeplaats inneemt met de anderen, in het Schoolparlement (één met beslissingsbevoegdheid) vertegenwoordigd te zien. Hij zal in de meeste gevallen dan ook alles doen zijn positie te handhaven.

BESLISSINGSRECHT

Het zal nu wel ongeveer duidelijk zijn wat onze schoolraad in feite te betekenen heeft. Dat je binnenkort op de cour mag roken en in de klas, maar is dat van fundamenteel belang? Wat noodzakelijk is, is dat wat leerlingen, leraren, personeel en ouders wenselijk of noodzakelijk achten voor de school (zij vormen de direktdelangelgebende groep, met voor het overgrote deel de leerlingen, voor wie de school tot nog toe altijd bedoeld is geweest) ook gebeurt. Daarvoor is beslissingsrecht een noodzakelijkheid, om zo te verwezenlijken wat de meerderheid graag wil.

AANGRIJPEN

Wat op het ogenblik de taak zou moeten zijn van onze democraties te kiezen schoolraad.

Natuurlijk moet je de mogelijkheid om de wensen in adviezen aan de schoolleiding kenbaar te maken aangrijpen, zonder het

eerder genoemde gevaar van inkapseling uit het oog te verliezen. Er moeten onmiddellijk reaksies hearrings gehouden worden, waar iedereen zijn grieven en wensen, kritiek of wat dan ook naar voren kan brengen, waar *(vervolg op pagina 5)*

VERWIJTEN AAN DE VOORBEREIDENDE KOMMISSIES VOOR DE SCHOOLRAAD:

- waarom zijn de aktiviteiten van de voorbereidende commissies niet voortdurend bekend gemaakt?
- waarom zijn er niet uitsluitend openbare vergaderingen geweest van de commissies?
- waarom zijn de dokumentatie, die de verschillende commissies hebben verzameld en de rapporten, die zij ongetwijfeld zullen hebben opgesteld, niet gestencild en verspreid?
- waarom zijn er niet voortdurend hearings geweest, waar de ontwerpen van de commissies ter discussie werden gesteld?
- waarom pretendeert men naar democratisering te streven, als het eigen optreden niet democratisch is?
- waarom hebben met name de leerlingen zich laten inkapselen en zoethouden?
- waarom is er van binnenuit geen akkte ondernomen om de schoolraad te laten mislukken en een schoolparlement, dus meebeslissingsrecht, te eisen; of duidelijk te maken dat een schoolraad een adviserend lichaam is en dus een schijn-demokratische vertoning?

Naam van de leerling: _____ Datum: _____ 19 _____

Klasse: _____

Leervak: _____ Cijfer: _____

(Ingezonden mededeling)

Soms heb ik enkele dingen over mijn lieve, oude schoolje vernomen, die mij verantwoordigd in de pen deden klimmen.

Onlangs heb ik enkele dingen over mijn lieve, oude schoolje vernomen, die mij verantwoordigd in de pen deden klimmen.

Allereerst siteer ik uit het „Eindverslag voorbereidingskommissie Schoolparlement“, naar ik uit doorgaans welinge-lichte bronnen verneem, van de hand van de heer R. Verhagen:

„Er ontstond een actiegroep die zich, mede onder invloed van de S.B.O. niet langer kon verenigen met de ondergeschikte rol, die het leerlingenbestuur was toebedeeld“.

Alsof die actiegroep het leerlingenbestuur meer inspraak wilde geven! Het ging er de actiegroep echter om, de leerlingen zelf voor de zaak te interesseren en zo een veel ruimere inspraak te bereiken!

„... vertegenwoordigers (van wie? - comm.) gingen naar de bijeenkomsten (?) van de S.B.O. en de conferentie die werd gehouden op het Calland Lyceum“ Het leerlingenbestuur waar hier waarschijnlijk op bedoeld wordt, is verboden deel te nemen aan het 2de landelijke S.B.O.-congres, en andere S.B.O.-bijeenkomsten waren er vorig jaar niet. Schoolvoorbeeld van geschiedvervalsing. Geweldig!

„Op het initiatief van de leerlingenvereniging werd een commissie in het leven geroepen met als taak voorbereidingen te treffen voor een te kiezen schoolparlement“.

Ondemokraties

Dat dit initiatief ontlokt werd door enige: aktie van meer geëngageerde Piustieners och ja, een kniesoor die daar op let. De auteur steekt zijn sympathie voor ons leve leerlingenbestuur niet onder stoelen of banken, maar wat verwacht je anders van de manipulator, pardon, mentor van de leerlingenvereniging? Op de andere kant van het stencil het burokratische, korporatistische en ondemokratiese „reglement schoolparlement“. Het is onzin om in dit vroege stadium van scholierenprotest en -politiserende de demokratiseringstendenzen vast te willen leggen in een structuur. Verder is iedere structuur zonder medebeslissingsrecht van de leerlingen en leraren per definitie ondemokraties! En tenslotte begrijp ik niet, dat leden van het parlement op zulke belachelijke gronden „geroyeerd“ (?) kunnen worden (artikel 7).

Censuur op Bolwerk

Tenslotte iets leuks over de sensuur op Bolwerk (héé bestaat die nog?). Jawel, echte sensuur. Nou en.

De redactie is zo verstandig geweest om de laatste koupletten van Je t'aime (ochetochie, wat vies) te schrappen omdat anders de rektor boos zou worden en dan krijgen we geen sentjes meer. (intimidatie, weet je nog wel?)

Toen ik vroeg, of ik dat schandalige feit mocht opnemen in de interscholairse krant van VAAG in het kader van onze sensuuraktie kreeg ik ten antwoord, dat de redactie daar liever niet aan wilde, want de rektor mocht dat krantje eens lezen en zich afvragen, wie van de redaktie uit de school geklapt had . . . Verder is het zwartomlijnde vakje bij het interview van Ed. H. G. J. Koster wel opvallend wit, maar ja de autoriteiten moeten nu eenmaal beschermd worden tegen de vuile strekjes van de moderne journalistiek . . .

P.S. Ik zou het erg fijn vinden, wanneer iemand mij in woorden van één lettergreep zou kunnen uitleggen, waar het schoolparlement het recht vandaan haalt, om akties te organiseren en geldelijke bijdragen aan eventuele actiegroepen te vragen? Waar blijft ons partikulier initiatief? (art. 14 en 15 van het reglement schoolparlement).

Luuk Woltring

naschrift:

De redactie is het volkomen eens, met wat in de eerste twee alinea's van dit stuk wordt

redaksie

HERFSTTOERNOOI 1969

Ook dit jaar weer een herfsttoernooi, waaraan Pius X meedeed, d.w.z. enkele leerlingen speelden en andere probeerden tevergeefs de grote legioenen, die de andere scholen kwamen aanmoedigen, te overstemmen.

Waar waren de drommen sportieve leerlingen van onze school? Ook hadden wij zo graag een enkele leraar ons willen zien aanmoedigen, we zagen er jammer genoeg geen een.

Maar goed, de spelers hebben geprobeerd er het beste van te maken en de resultaten mogen er toch echt wel zijn.

Hier volgen de feiten voorzover we die konden verzamelen:

Bij tafeltennis werden we tweede van de 5 scholen.

Volleybal jongens: Na de tegenstanders grondig te hebben gadeslagen, heeft men het zo weten uit te kienen, dat er één wedstrijd gewonnen werd, resultaat 16de van de 25.

Handbal jongens: Dit team bereikte ondanks een lichte onderschatting van de tegenstanders en na een wedstrijd tegen een wel heel erg sterk team toch nog een goede 4de plaats (van de 25).

De meisjes moesten zich op dit gebied met de 12de plaats van de 30 tevreden stellen, mede door grote persoonlijke verwarring van een der speelsters en een groep die niet kwam opdagen.

Bij het dammen haalde het Pius X Lyceum met 4 - 6 de 2de plaats van de vijf plaatsen.

Hun mascotte heeft kennelijk even ver- stek laten gaan, anders waren ze vast eerste geworden.

A. v. d. Kroon

IS EEN SCHOOLRAAD EEN ZOETHOUDER?

Na ongeveer tien maanden voorbereiding is de instelling van een schoolraad (onder de misleidende naam „schoolparlement“) in zicht. Een schoolraad waarin vertegenwoordigers van alle groepen die bij de school betrokken zijn zitting hebben en die een zuiver adviserende taak heeft.

Welke waarde moet daaraan gehecht worden? M.i. een zeer minimale, omdat er door een schoolraad geen fundamentele veranderingen teweeg gebracht kunnen worden, waardoor deze een schijn-demokraties karakter krijgt. We mogen dan meepraten en er wordt waarschijnlijk ook nog naar ons geluisterd, maar daarmee is de kous af. Pas wanneer we mee mogen beslissen, en daar zit dan de consequentie aan vast, dat we medeverantwoordelijkheid krijgen, zijn we mondig.

van de maatschappij en kan daarom niet los van politiek gezien worden, met name van de onderwijspolitiek. Ten tweede het activeren van allen die bij de school betrokken zijn.

mislukt

Zodra de meerderheid van de school ervan overtuigd is, dat bovenstaande twee punten van essentieel belang zijn en als zodanig nagestreefd worden, is de tijd rijp om een schoolparlement in te voeren, want alleen dan is het mogelijk de verantwoordelijkheid over de genomen beslissingen gelijkmatig over vele hoofden te verdelen. Zolang dit niet het geval is, zullen de gesprekken in het schoolparlement verzanden en degraderen tot geleuter over welke beat-groep op het schoolfeest moet komen en of de nieuwe koffie-automaat tegenover de WC van de jongens of de meisjes moet komen te hangen. Een dergelijke situatie is ontstaan op een niet nader te noemen gymnasium in Amsterdam. Het schoolparlement werd ingevoerd en spoedig ontstond er een actiegroep die zich afvroeg of het schoolparlement niet weg moest. De actiegroep kwam o.a. met de volgende bezwaren:

1. te weinig informatie
2. te weinig communicatie tussen leiding en leerlingen
3. te weinig interesse van de leerlingen (slechts vier kandidaten voor een zetelbezetting van vijf)
4. te weinig gepraat over essentiële zaken
5. het afbreken van discussie in het parlement

Bij andere scholen, waar reeds een schoolparlement is, liggen de zaken ongeveer hetzelfde. Uit deze bezwaren trek ik de volgende konklusie. Is de tijd rijp om een schoolparlement te formeren, dan moet voorkomen worden dat het een afgescheiden groep wordt, waarbinnen gekletst wordt over onbenullige zaken. Tot slot nog iets over een school waar het parlement uitstekend blijkt te functioneren. De school staat in Bokrijk in België, onder Maastricht. Het leerlingenaantal bedraagt 180 en de héle school draagt verantwoordelijkheid. Het schoolparlement is een uitvoerend orgaan

Een orgaan dat in principe wel demokraties is, is een schoolparlement. het doel van zo'n schoolparlement is (zie ook elders in deze krant) een middel te zijn om de demokratiseringsaktie te steunen en wanneer deze geslaagd is haar in stand te houden en zonodig te vernieuwen.

Een demokratiseringsaktie is noodzakelijk omdat het onderwijs op het ogenblik veel te eenzijdig is, door je wezenlijk niet voor te bereiden op de maatschappij.

De demokratiseringsaktie zal op twee punten moeten aansturen. Teneerste de politisering van het onderwijs. Het onderwijs is een deel

en is niet afgebakend: het is een soort forum van aktieve mensen. Wat de leerlingen betreft, zij staan niet extreem tegenover elkaar, maar voelen elkaar aan.

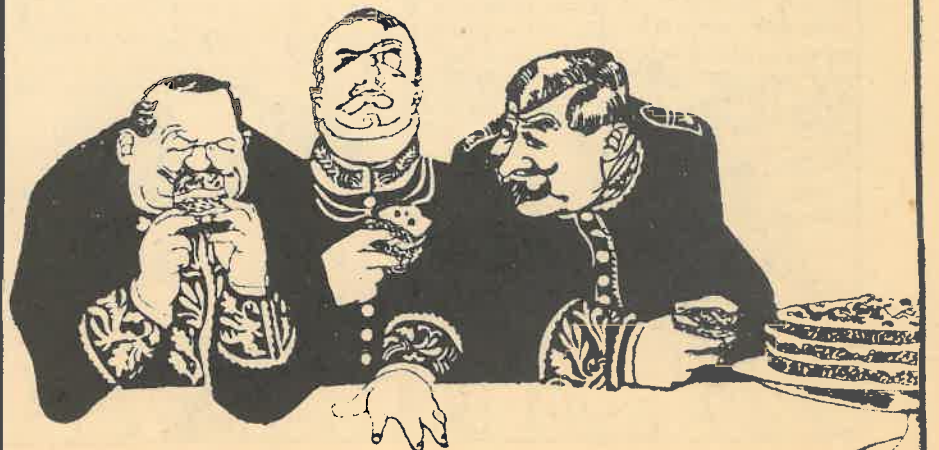
verkeerde weg

Het is duidelijk dat we op Pius X de verkeerde weg bewandelen. Vanaf het begin van het nieuwe schooljaar tot de dag waarop ik dit artikel schrijf, 11 november, is er van de kant van de voorbereidende commissie slechts één verslag uitgekomen, het zgn. eindverslag. Hierdoor wordt het nu al ontbreken van kommunikatie tussen voorbereidende commissie en leerlingen en leraren duidelijk gedemonstreerd.

Het doel van de schoolraad, nl. een zo groot mogelijk medezeggenschap zo niet medebeslissingsbevoegdheid te verwerven in het totale beleid van de scholengemeenschap en een goede kommunikatie tussen de vertegenwoordigde groeperingen onderling en van deze met de schoolleiding tot stand te brengen en te onderhouden, juich ik toe. Maar dan moet de schoolraad niet vervallen in een totale verzanding, waar niet meer uit te komen valt. Daarom zou ik iedereen willen aanraden gehoor te geven aan artikel 13 van het reglement van de schoolraad.

WEES KRITISCH, HOUD DE ZAAK IN DE GATEN EN LAAT JE NIET IN DE MALING NEMEN!

Henriëtte Loogman

de lerarenvergadering heeft weer over je cijfer beslist

hulp

VOOR EEN BOLWERKREDAKTEUR

naar aanleiding van het onderschrift van mijn stuk „ANTI-AKTIE“ in het vorig bolwerk.

Uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat ondergetekende van het betreffende onderschrift Ton van der Koppel is.

TOCH MAAR EVEN.....

Het artikeltje van Matthieu Besseling van de anti-aktiegroep in de vorige Bolwerk was voor ons reden om, samen met elkaar, een stukje te schrijven voor deze Bolwerk.

Allereerst wilde de anti-aktiegroep ons overtuigen door middel van een handtekeningenlijst dat niet iedereen dezelfde ideeën heeft als wij. Kom, kom, Matthieu, dat wisten wij allang nadat wij de meningen hier en daar gepolst hadden. Deze handtekeningenactie werd echter een mislukking, volgens Matthieu niet omdat er geen aanhangers waren maar omdat de aanhangers te lamleidend waren om een handtekening te zetten of helemaal geen mening hadden. Dit soort mensen rekenen wij niet tot de categorie aanhangers. Bovendien bevestigt Matthieu hier wat de SBO al van het prille begin af gesteld heeft: de leerlingen zijn dof en apaties. Maar nu de klap op de vuurpijl: enkele leden der Aktiegroep zetten zeld hun handtekening (!!), niet omdat wij niet vast achter onze principes staan en ook niet omdat wij het eens waren met wat de anti-aktiegroep op het door hen op de muurkrant opgehangen papiertje zich tot doel had gesteld, nl. het uit de wereld helpen van de dwaze ideeën van de Aktiegroep. Wat kunnen wij anders doen dan met dit doel instemmen? Immers zo wij al dwaze ideeën hebben zijn wij er alleen maar bij gebaat dat deze uit de wereld geholpen worden.

Vervolgens begint Matthieu opeens over een strafcommissie waar wij het nooit over hebben gehad, maar waar wij wel erg graag even op in willen haken. Hij zegt dat het onvermijdelijk zal zijn dat leerlingen voor leerlingen pleiten en leraren voor leraren. Edoch, dit is iets wat nog niet te bewijzen is maar wat de praktijk zal moeten uitwijzen.

Inspraak bij het benoemen van leraren

Inderdaad is dit moeilijk te realiseren, maar dat wil nog niet zeggen dat wij moeten toestaan dat de schoolleiding in alle stilte het lerarencorps kan selekteren en alleen verantwoording schuldig is aan het schoolbestuur. Er zou b.v. een kleine afvaardiging van leerlingen, leraren en ouders kunnen komen die de schoolleiding bijstaat in het benoemings-eleide.

Inspraak bij ontslag en verlenging van tijdelijke aanstellingen is daarentegen heel goed te realiseren, want als een leraar een tijdje op school is kennen een hoop mensen hem en kunnen dus over hem oordelen. Als de leraren zelf daarin geen inspraak willen hebben, omdat dat de collegiale verhoudingen tussen de leraren onderling niet ten goede zou komen, dan krijgen ze deze ook niet, en waarom is het dan te gek dat de leerlingen wel en de leraren niet inspraak hebben bij dit onderwerp, als de leraren het zelf niet willen? En als de leerling op een gegeven moment zou kunnen medebeslissen over het lot van zijn leraar, dan zou de verhouding leerling-docent natuurlijk wel

Aangezien hij niet één van de leden der Aktiegroep is, vind ik het erg vreemd, dat hij wel zo ondertekent!! Hij had zijn naam eronder moeten schrijven en zo niet, dan had hij beter het hele onderschrift achterwege kunnen laten. Bovendien slaat hij als redaktielid wel een gek figuur: immers, de redakteuren vragen altijd met nadruk om alle stukken met je eigen naam te ondertekenen (of is deze nieuwe redactie soms tot andere gedachten gekomen?) Maar nu wat betreft de inhoud van het onderschrift: Ik kan me voorstellen dat hij zijn

naam niet eronder durfde te zetten, want het was niets meer dan een loze kreet. Iedereen mag kritiek schrijven zoveel hij wil, maar laat hij dan wel argumenten gebruiken en niet zomaar vaststellen dat iets onzin is! Er is nog slechts één manier voor hem om zijn figuur te redden: een duidelijke kritiek schrijven in het volgende Bolwerk, die wat omvangrijker is dan een enkele loze opmerking. Met hooggespannen verwachtingen wacht ik het volgende Bolwerk af, immers, van een redakteur mag je toch wel iets verwachten!

Matthieu Besseling 6B

a fortnight in england ☐ Slaapkamergeheimen! ! !

Ofschoon we 's avonds doodop waren, konden wij de slaap vrijwel nooit vatten, dit vooral dankzij ene Anneke D., die altijd last van galbulten had. Toen zij, om één uur 's nachts weer eens zo'n aanval kreeg en aan de heer Tel om azijn vroeg, adviseerde deze ze open te krabben. Het is er helaas niet van gekomen. Op één van onze zwerftochten door Hastings kochten we een reuzecake. Het bleek dat deze net iets te veel voor onze overvolle magen was en we besloten hem over te doen aan de jongens in ruil voor een zuurstok, die slechts met een zaag in stukken te krijgen was.

We lieten een waslijn, waaraan we vakkundig het restant cake gebonden hadden, zakken tot voor de jongenskamer. Daar werd de lading, na een seintje van ons, spoedig gelost. Wij hebben geen kruimel terug gezien. De verkleedpartij vóór en ná het zwemmen vullen een hoofdstuk apart. Enerzijds omdat eens, toen wij ons aan het verkleeden waren,

ná een verfrissende duik, we onverwachts bezoek kregen van een Engelse plumber (vertaling in woordenboek), die het binnenkomen door een deur beneden zijn waardigheid achtte en daarom het raam verkoos. De arme man schrok erger dan wij en maakte zich snel uit de voeten. Anderzijds omdat Joke W. natuurlijk weer eens miniem gekleed over de bovenverdieping doolde, waarna onder andere een zekere Stan v.d. V. getuige was. Dit gebeurde allemaal, omdat eerdergenoemde en beruchte Anneke, dreigde, Joke in onfatsoenlijke houding op de foto vast te leggen. (wordt vervolgd.)

„arbeider“ dat een arbeider interieur (= minderwaard) is aan anderen (of aan Matthieu zelf?) Dit vinden wij een smerige, fascistische opmerking.

Verder zegt Matthieu dat fabrieksarbeiders andere belangen hebben, dus andere meningen en dat het daarom niet mogelijk is om met deze mensen te werken aan een democratisering van onze school. Ze hebben natuurlijk wel andere belangen, maar daarom hoeven ze nog geen andere mening te hebben en democratisering van het onderwijs, en daarom kunnen we best met hen samenwerken (overbrugging van de kloof tussen intellectuelen en arbeiders, en bundeling der krachten voor verbetering van moedertje maatschappij).

A.S.B.O.

Over de Amsterdamse Scholieren Belangen Organisatie kunnen we kort zijn, Matthieu heeft wel enigszins gelijk als hij zegt dat de ASBO d.m.v. reducties leden tracht te werven. Maar chantage is het niet: dat is te sterk uitgedrukt. Er staat immers duidelijk op het „blauwe formulier“ dat je door lid van de ASBO te worden het streven naar onderwijsvernieuwing steunt. Je kan het reductiesysteem hoogstens een lokmiddel noemen. Iemand die persé de onderwijsvernieuwing niet wil steunen, zal dus heus geen lid worden.

NB. De ASBO is niet hetzelfde als VAAG-VAAG is een van de werk-/aktie-groepen binnen de ASBO. VAAG voert een eigen beleid maar wordt financieel gesteund door de ASBO, die het benodigde geld ontvangt van haar leden. En bovendien kun je, als je het niet met het beleid van de ASBO eens bent, in de algemene ledenvergaderingen (als je tenminste lid bent), jouw mening naar voren brengen.

Hoewel in de vorige Bolwerk al door een lid

EEN STENCILMACHINE VOOR F 200,—

Vrijheid van meningsuiting en drukpers is door een door democratie aangetaste Thorbecke (zie ieder geschiedenisboekje) al in 1848 doorgedreven en sindsdien hebben alle Nederlanders voortdurend hun wettelijke recht opgeëist. Maar toch in Nederland loopt alles vijftig jaar achter (ze hebben onlangs ontdekt, dat alleen het vervolgonderwijs in Brits-Honduras slechter is dan dat in Nederland) en in het onderwijs honderdvijftig jaar en meer.

Dat blijkt weer heel duidelijk in de periode, dat de verkiezingen voor de schoolraad op gang komen. Het ligt dan namelijk voor de hand, dat de kandidaten hun programma's bekend maken via één van de meest praktische manieren van deze eeuw: het stencil. Maar wat blijkt? De voorbereidende commissie voor de schoolraad heeft maar vast besloten dat kandidaten geen gebruik kunnen maken van de stencilmachine, omdat meneer Slimmers, die dat ding mag bedienen het toch al zo druk heeft met het stencillen van lijstjes, programma's, bekendmakingen van de schoolleiding, rooster, proefwerken etc., dat hij voor de leerlingen geen tijd heeft. Bovendien, elk stencil moet eerst door de rektor worden gezien en gesigneerd voor het kan worden gestencild.

Zelfs Jan Hoving (lid lerarenbestuur) laat zijn stencil eerst aan de rektor zien. Daar komt nog bij, dat alle stencils, die in verband met de schoolraad worden verspreid eerst ook nog eens door de voorbereidende commissie moeten worden goedgekeurd. Het is wel duidelijk, dat op deze manier aan die vrije drukpers wordt getornd en dus aan de vrijheid van meningsuiting.

Een praktijkvoorbeeld van hoe het met stenciltjes kan lopen. De Bolwerkenquête over politiek op school wilde meneer Slimmers in eerste instantie niet stencillen, omdat hij geen propaganda-materiaal mag stencillen (alfoef een enquête propaganda is) en dat hij er veel eerder van de op de hoogte had moeten zijn, wat in zijn overbelaste situatie een volkomen terecht eis is. Ook het voorstel van Bolwerk om zelf te stencillen kon geen doorgang vinden, omdat de machine te kostbaar was om door onoordeelkundig gebruik kapot te gaan. De enquête is tenslotte door iemand van de redaksie ergens in een pastorie in Amsterdam gedraaid.

Maar goed, het gaat er niet om verwijten te maken, want het is op het ogenblik technisch niet haalbaar ook nog stencils te draaien van leerlingen. Ik wil alleen even wijzen op een heel goede mogelijkheid die meneer Slimmers aan de hand deed n.a.v. de Bolwerkenquête. Hij zei, koop voor honderdvijftig à tweehonderd gulden een tweedehands stencilmachine en laat alle leerlingen daar op stencillen. Er kan bijvoorbeeld een groepje worden geformeerd van een aantal leerlingen, die weten hoe ze met zo'n ding moeten omgaan en ieder stenciltje dat binnenkomt even draaien op bijvoorbeeld vrijdagmiddag. Een tweede stencilmachine voor leerlingen en ook leraren, die ergens anders niet terecht kunnen, geeft iedereen de gelegenheid zij, of haar mening kenbaar te maken en helpt mee de communicatie op school te bevorderen. Dat maakt de zaken zoveel aangenamer.

BOLLETJE

van de aktiegroep getwijfeld werd aan het nut van een reactie op het verhaalje van Matthieu Besseling, zijn wij van mening dat het nu toch niet helemaal zoek is, omdat er nog steeds mensen schijnen rond te lopen die de onzin van een kritiek als die van hem niet inzien. Hij gebruikt geen argumenten om aan te tonen dat onze ideeën irreal zijn, en dus is zijn kritiek geen kritiek maar een soort telegraafmethode om mensen af te kraken.

Rob Frederiks, Ton van der Koppel, Johan Loogman, Rudi Nagel, Ben Schmand, Aart Sterkenburg.

